

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 11/2025 van 27 februari 2025

Betreft: Advies m.b.t. een wetsvoorstel *betreffende de verwerking van persoonsgegevens, bij deelname aan een overleg georganiseerd op grond van artikel 458ter van het Strafwetboek* (CO-A-2024-296)

Trefwoorden: legaliteitsbeginsel – casusoverleg – artikel 458ter strafwetboek – politie- en inlichtingendiensten – openbaar ministerie

Originele versie

Inleiding

Het ter advies voorgelegde wetsvoorstel *betreffende de verwerking van persoonsgegevens, bij deelname aan een overleg georganiseerd op grond van artikel 458ter van het Strafwetboek* beoogt een algemene rechtsgrond te creëren voor alle gegevensverwerkingen die kunnen plaatsvinden in de context van het casusoverleg in de zin van artikel 458ter Strafwetboek.

Samenvattend is de Autoriteit van oordeel dat het gebruik of de opstelling van 'catch-all'-bepalingen of normen in strijd is met het legaliteitsbeginsel en de vereiste nauwkeurigheid en voorzienbaarheid van de regelgeving in hoofde van de betrokkenen, daar een dergelijke werkwijze geen enkele gevolgtrekking toelaat met betrekking tot de essentiële elementen van de verwerking ten aanzien van een welbepaalde verwerking van persoonsgegevens. Gelet op het feit dat de doeleinden waarvoor een casusoverleg georganiseerd kan worden bijzonder ruim zijn, in de wetenschap bovendien dat het casusoverleg een verregaande inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen vertegenwoordigt, is het zonder meer noodzakelijk om voor elk afzonderlijk doeleinde een specifieke rechtsgrond vast te stellen.

In secundaire orde is de Autoriteit van oordeel dat eventueel wel mogelijk is om de technische en organisatorische aspecten van het casusoverleg op algemene wijze vast te stellen, weliswaar op voorwaarde dat deze aspecten gemeenschappelijk zijn aan alle vormen van het casusoverleg in de zin van artikel 458ter Strafwetboek.

De Autorisatie- en Adviesdienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna: de Autoriteit), aanwezig: mevrouw Cédrine Morlière en mevrouw Griet Verhenneman en de heren Yves-Alexandre de Montjoye, Bart Preneel en Gert Vermeulen;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, inzonderheid op artikelen 23 en 26 (hierna: WOG);

Gelet op artikel 43 van het Reglement van interne orde volgens hetwelk de beslissingen van de Autorisatie- en Adviesdienst bij meerderheid van stemmen worden aangenomen;

Gelet op de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna: AVG);

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna: WVG);

Gelet op het verzoek om advies van de heer Peter De Roover, Voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers, (hierna: de aanvrager), ontvangen op 23/12/2024;

Brengt op 27 februari 2025 het volgend advies uit:

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Op 23/12/2024 verzocht de aanvrager het advies van de Autoriteit met betrekking tot een wetsvoorstel *betreffende de verwerking van persoonsgegevens, bij deelname aan een overleg georganiseerd op grond van artikel 458ter van het Strafwetboek* (hierna: het ontwerp).
2. Artikel 458ter Strafwetboek voorziet in de mogelijkheid om krachtens een wet, decreet of ordonnantie, of met de toestemming van de procureur des Konings, een overleg te organiseren waarbij de deelnemers informatie kunnen uitwisselen dat onder een beroepsgeheim valt. Een dergelijk overleg is enkel mogelijk met het oog op de bescherming van de fysieke en psychische integriteit van de persoon of van derden, of ter voorkoming van terroristische misdrijven of ter voorkoming van de misdrijven gepleegd in het raam van een criminele organisatie.

3. De wet, het decreet of de ordonnantie, of de met redenen omklede toestemming van de procureur des Konings bepalen ten minste wie aan het overleg kan deelnemen, met welke finaliteit en volgens welke modaliteiten het overleg plaatsvindt.
4. Bij de voorbereiding van het casuoverleg, tijdens het overleg zelf en bij de opvolging ervan vindt er noodgedwongen een verwerking van persoonsgegevens plaats. Dit wetsvoorstel, dat in belangrijke mate wordt gestoeld op het decreet van 30 juni 2023 *over de verwerking van de persoonsgegevens in het kader van een multidisciplinaire samenwerking bij deelname aan een casuoverleg op basis van artikel 458ter van het Strafwetboek*, beoogt een rechtsgrondslag te creëren voor alle verwerkingen van persoonsgegevens die plaatsvinden in het kader van een casuoverleg, en is van toepassing op alle vormen van overleg die worden georganiseerd krachtens artikel 458ter Strafwetboek.

II. ONDERZOEK TEN GRONDE

a. Voorafgaandelijke opmerkingen

5. De Autoriteit herinnert eraan dat haar toetsingsbevoegdheid beperkt is tot de bepalingen van de AVG, en de gegevensverwerkingen die daardoor gevat worden.
6. In dat verband merkt de Autoriteit op dat de gegevensverwerkingen die plaatsvinden in het kader van de voorkoming, opsporing en vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen door bepaalde federale diensten, waaronder politie en parket, niet onder het toepassingsgebied van de AVG, maar wel onder de richtlijn 2016/680/EU van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad* (richtlijn Politie en Justitie) en Titel 2 WVG vallen.
7. Ook de verwerking van persoonsgegevens geïmplementeerd in Titel 3 WVG valt buiten de adviesbevoegdheid van de Autoriteit.
8. Dit advies heeft aldus louter betrekking op de verwerking van persoonsgegevens dewelke onder het toepassingsgebied van de AVG ressorteren. Krachtens artikel 5.2 AVG (verantwoordingsbeginsel) komt het aan de verwerkingsverantwoordelijken toe om na te gaan of de door hen uitgevoerde verwerkingen al dan niet onderhevig zijn aan de bepalingen van de AVG.

b. Bespreking van het ontwerp

9. Vooreerst herhaalt de Autoriteit volledigheidshalve dat de verwerking van persoonsgegevens een inmenging vormt in het recht op (eerbiediging van) privéleven (waaronder begrepen het recht op gegevensbescherming), dat is vastgelegd in artikel 8 EVRM en artikel 22 Grondwet. Dit recht is echter niet absoluut en kan worden beperkt mits daartoe een voldoende precieze wettelijke bepaling voorhanden is die beantwoordt aan een algemeen maatschappelijk belang en op voorwaarde dat de verwerking evenredig is met het daarmee nagestreefde wettige doelstelling.
10. Krachtens artikel 6.3 AVG, gelezen in samenhang met de voormelde artikelen 8 EVRM en 22 Grondwet, is het daarbij vereist dat deze wettelijke norm de essentiële elementen van de met de overheidsinmenging gepaard gaande verwerking vaststelt. Het gaat daarbij om¹:
- het (de) precieze en concrete doeleinde(n) van de gegevensverwerkingen;
  - de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke(n) (tenzij dit duidelijk is).
  - de (categorieën van) verwerkte persoonsgegevens die ter zake dienend en niet overmatig zijn;
  - de categorieën van betrokkenen wiens persoonsgegevens worden verwerkt;
  - de (categorieën van) bestemmingen van de persoonsgegevens, evenals de omstandigheden waarin en de redenen waarom de gegevens worden verstrekt;
  - de maximale bewaartermijn van de geregistreerde persoonsgegevens.
  - de eventuele beperking van de verplichtingen en/of rechten vermeld in de artikelen 5, 12 tot 22 en 34 AVG.
11. Naast dit 'formele' legaliteitsbeginsel, geldt er ook een materieel legaliteitsbeginsel, dat inhoudt dat in zoverre de regeling van de verwerking van persoonsgegevens beperkingen inhoudt van het recht op eerbiediging van het privéleven en het recht op bescherming van persoonsgegevens, de inmenging in die rechten in duidelijke en voldoende nauwkeurige bewoordingen geformuleerd moet worden zodanig dat in hoofde van de betrokkenen de hypothesen voorzienbaar zijn waarin de wetgever een dergelijk inmenging toestaat. Concreet wil dit zeggen dat voldoende precies moet worden bepaald in welke omstandigheden de verwerkingen van persoonsgegevens zijn toegelaten, over welke gegevens het gaat, welke personen betrokken zijn en welke de voorwaarden en doeleinden zijn van de verwerking.
12. Het is in deze dat de Autoriteit van oordeel is dat het ontwerp ruimschoots tekort schiet, en fundamenteel indruist tegen de geest van zowel het (materiële) legaliteitsbeginsel en de vereisten

---

¹ Met dien verstande dat de vereiste graad van precisie of de mogelijkheid om bepaalde aspecten nader uit te werken in een uitvoeringsbesluit in belangrijke mate afhangen van de ernst van de inmenging, evenals de aard en de omvang van de voorziene gegevensverwerkingen.

neergelegd in de AVG, als van artikel 458*ter* Strafwetboek. Het ontwerp beoogt de essentiële elementen vast te leggen voor alle mogelijke vormen van casusoverleg en alle situaties waarin een dergelijk overleg plaats kan vinden (zonder dat al deze situaties op heden bepaald of bepaalbaar zijn), en beoogt aldus te voorzien in de normatieve omkadering van alle verwerkingen van persoonsgegevens die door de deelnemers aan het casusoverleg ontplooid kunnen worden ter verwezenlijking van de aan hen opgelegde 'verplichtingen'/ toegekende rechten in dat verband. Daarbij is het uitermate belangrijk om in rekening te brengen dat het concept van casusoverleg verstrekkende gevolgen heeft/ kan hebben voor zowel de personen die het voorwerp uitmaken van een dergelijk overleg², als voor de deelnemers aan dat overleg, met name wanneer zij onder normale omstandigheden gebonden zouden zijn door het beroepsgeheim.³

13. In de vaste adviespraktijk van de Autoriteit wordt steeds benadrukt dat de creatie van dergelijke 'catch-all' bepalingen of normen nagenoeg steeds hun doel voorbij schieten, met name voorzien in een (in hoofde van de betrokkenen, en in dit geval ook van de deelnemers aan het overleg) voorzienbaar en nauwkeurig gegevensverwerkingskader waarvan de lezing toelaat een duidelijk beeld te krijgen van welke gegevens kunnen of zullen worden verwerkt ter verwezenlijking van welke doeleinden en onder welke voorwaarden.

14. Gemakshalve citeert de Autoriteit artikel 458*ter* Strafwetboek teneinde aan te kunnen tonen waarom de in het ontwerp gehanteerde werkwijze niet kan worden geacht conform te zijn aan het legaliteitsbeginsel en het geldende gegevensbeschermingsrecht: *"§ 1. Er is geen misdrijf wanneer iemand die uit hoofde van zijn staat of beroep houder is van geheimen, deze meedeelt in het kader van een overleg dat wordt georganiseerd, hetzij bij of krachtens een wet, decreet of ordonnantie, hetzij bij een met redenen omklede toestemming van de procureur des Konings. Dit overleg kan uitsluitend worden georganiseerd, hetzij met het oog op **de bescherming van de fysieke en psychische integriteit van de persoon of van derden, hetzij ter voorkoming van de misdrijven bedoeld in Titel I ter van Boek II of van de misdrijven gepleegd in het raam van een criminele organisatie, zoals bepaald in artikel 324bis.** De in het eerste lid bedoelde **wet, decreet of ordonnantie, of de met redenen omklede toestemming van de procureur des Konings bepalen ten minste wie aan het overleg kan deelnemen, met welke finaliteit en volgens welke modaliteiten het overleg zal plaatsvinden.**"*

---

² Het betreft in voorkomend geval immers kwetsbare personen, van wie uiterst persoonlijke of bijzondere categorieën van persoonsgegevens zullen worden verwerkt en waarbij de beslissingen die worden genomen naar aanleiding van het overleg negatieve gevolgen kunnen hebben voor de voormelde personen.

³ De schending van het beroepsgeheim is strafbaar overeenkomstig artikel 458 Strafwetboek. In de mate aldus dat artikel 458*ter* Strafwetboek een uitzondering vormt op deze principiële strafbaarstelling, is het absoluut noodzakelijk om voor elke vorm van casusoverleg en voor elke door het beroepsgeheim gebonden deelnemer nauwkeurig de modaliteiten (welke gegevens, voor welke doeleinden, onder welke voorwaarden) af te bakenen.

§ 2. De deelnemers zijn tot geheimhouding verplicht wat betreft de tijdens het overleg meegedeelde geheimen.

Eenieder die dit geheim schendt, wordt gestraft met de straffen bepaald in artikel 458.

De geheimen die tijdens dit overleg worden meegedeeld, kunnen slechts aanleiding geven tot de strafrechtelijke vervolging van de misdrijven waarvoor het overleg werd georganiseerd.”

15. De finaliteiten van het casusoverleg worden neergelegd in het tweede lid van vornoemd artikel en hebben betrekking op de bescherming van de fysieke of psychische integriteit van personen, de voorkoming van terroristische misdrijven of misdrijven gepleegd in het raam van een criminele organisatie. In het bijzonder de eerste doelstelling kan zodanig ruim worden geïnterpreteerd dat het geenszins mogelijk is om ten algemene titel alle mogelijke situaties te onderwerpen aan een uniforme regelgeving⁴. De voorzienbaarheid en nauwkeurigheid van de regelgeving moeten immers beoordeeld worden in het licht van elk afzonderlijk doeleinde, en meer bepaald de wijze waarop (onder andere) de noodzakelijkheid en de proportionaliteit van de te verwerken categorieën van persoonsgegevens, de (categorieën van) betrokkenen en de maximale bewaartermijnen van de persoonsgegevens kunnen worden aangetoond ten aanzien van dat specifieke doeleinde.
16. Het spreekt voor zich dat een dergelijke toets in het onderhavige geval niet kan plaatsvinden. In eerste instantie dient gewezen te worden op artikel 2, §2, eerste, tweede en derde lid, van het ontwerp, dat de betrokkenen en de te verwerken categorieën van persoonsgegevens aanduidt. Meer concreet betreft het alle personen op wie een casusoverleg betrekking kan hebben, evenals alle relaties en contacten van deze personen. Van deze personen kunnen naast alle bijzondere gegevenscategorieën zoals omschreven in de artikelen 9.1 en 10 AVG en de gegevens omschreven in artikel 2, §2, eerste lid, 1° - 15°, van het ontwerp, ook alle *‘andere gegevens die noodzakelijk zijn om de doelstelling van het casusoverleg te realiseren’* worden verwerkt. Het behoeft geen betoog dat deze werkwijze geen bijkomende rechtszekerheid biedt, doch juist deze verder uitholt⁵. Nog los van het feit dat het gebruik van dergelijke bepalingen (*‘alle gegevens die noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van het doeleinde’*) geheel voorbij gaat aan de idee van het proportionaliteitsbeginsel en het beginsel van minimale gegevensverwerking, is het noch voor de Autoriteit, noch voor de betrokkenen of de deelnemers aan het casusoverleg op heden mogelijk om op grond van dit artikel na te gaan welke gegevens (en van wie) in een welbepaalde context zullen of kunnen worden verwerkt.

---

⁴ Zulks wil evenwel niet impliceren dat de bescherming van de fysieke of psychische integriteit van personen geen gerechtvaardigd belang zou nastreven.

⁵ De betrokken bepalingen kunnen immers als volgt worden samengevat: *‘voor de verwezenlijking van de doeleinden van het casusoverleg kunnen alle persoonsgegevens van iedereen worden verwerkt’*.

17. Vervolgens, naar analogie met het bovenstaande, geeft ook de vaststelling van de maximale bewaartermijnen voor de gegevens aanleiding tot belangrijke opmerkingen inzake de bescherming van persoonsgegevens. Ter zake specificeert artikel 2, §3, 4°, van het ontwerp dat: *"de gegevens die verkregen zijn in het kader van een casusoverleg worden niet langer bewaard dan noodzakelijk voor het in artikel 458ter, §1, tweede lid, van het Strafwetboek bedoelde doeleinde van de gegevensverwerking. De maximale bewaartermijn zal alleszins niet langer dan dertig jaar na afsluiting van het dossier zijn, tenzij bepaalde toepasselijke regelgeving een afwijkende bewaartermijn vooropstelt."* Opnieuw heeft het gebrek aan granulariteit betreffende de onderscheiden doeleinden voor het casusoverleg tot gevolg dat de feitelijke bewaartermijnen in een concreet geval geenszins afgeleid kunnen worden uit het ontwerp. In het licht van de vaststelling dat voor de zwaarste misdaden een verjaringstermijn geldt van 30 jaar, en dat bepaalde bijkomende misdrijven (zoals terroristische moord) zelfs onverjaarbaar zijn, meent de Autoriteit dat de maximale bewaartermijn van 30 jaar *an sich* niet onaanvaardbaar is, doch benadrukt zij dat het in het licht van artikel 5.1.e) AVG *j^o* artikel 6.3 AVG vereist is om de *ratio* voor de bewaarduur expliciet vast te stellen, rekening houdend met de concrete doeleinden en de te verwerken categorieën van gegevens.
18. Tot slot doet ook de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijken (en tevens de ontvangers van de gegevens) bepaalde vragen rijzen. De Autoriteit herhaalt dat de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke(n) dient te stroken met de rol die deze actor(en) in de praktijk opne(e)m(t)(en). Daar komt bij dat indien er sprake is van gezamenlijke verantwoordelijkheid (hetgeen in de onderhavige context niet valt uit te sluiten) artikel 26 AVG nageleefd moet worden. Voor de praktische gevolgen daarvan verwijst de Autoriteit naar punt 2 van deel 2 van Richtsnoeren 07/2020 *betreffende de begrippen "verwerkingsverantwoordelijke" en "verwerker" in de AVG*.⁶ Meer concreet moet (onder andere) op transparante wijze worden bepaald wie verantwoordelijk is om de betrokkenen te woord te staan die hun rechten overeenkomstig de AVG wensen uit te oefenen. Ter zake kan worden verwezen naar artikel 3, §1, eerste lid, van het ontwerp dat voorziet: *"Ongeacht welke instantie de dossieromgeving ter beschikking stelt, is elke deelnemer verwerkingsverantwoordelijke met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens in de dossieromgeving, die door de betreffende deelnemer zijn aangebracht of ingevoerd."* Hoewel de Autoriteit deze aanduiding *in se* niet betwist, is zij niettemin van oordeel dat deze bepaling geen uitsluitel geeft over de onderlinge verhouding tussen de deelnemers aan het casusoverleg. Het lijkt in de onderhavige context immers niet onlogisch dat er sprake is van gezamenlijke verantwoordelijkheid voor alle gegevens die op een bepaald ogenblik aanwezig zijn in de (gezamenlijke) dossieromgeving. De vaststelling dat elke deelnemer enkel verantwoordelijk zou zijn voor de gegevens die hij zelf aanbrengt, lijkt bovendien moeilijk verenigbaar met de

---

⁶ Te raadplegen via de volgende link (let op: deze vertaling werd nog niet officieel goedgekeurd): https://edpb.europa.eu/system/files/2022-02/eppb_guidelines_202007_controllerprocessor_final_nl.pdf.

mogelijkheid om overeenkomstig artikel 4 van het ontwerp gedeelde persoonsgegevens verder te verwerken in de eigen dossieromgeving. Artikel 4, tweede lid, van het ontwerp bepaalt in dat verband enkel dat *"elke deelnemer (...) verantwoordelijk [is] voor de kwaliteit en het bijwerken van de persoonsgegevens die in zijn of haar interne dossieromgeving zijn vastgelegd."* Deze verantwoordelijkheid is veel nauwer dan de notie verwerkingsverantwoordelijkheid in de zin van de AVG, terwijl er in beginsel geen redenen bestaan die de verwerkingsverantwoordelijkheid van de ontvanger ten aanzien van de ontvangen gegevens zouden uitsluiten van zodra deze gegevens worden geregistreerd in zijn interne systemen.

19. In het licht van het bovenstaande aldus is de Autoriteit van oordeel dat de modaliteiten en de essentiële elementen van het casusoverleg vastgesteld moeten worden in afzonderlijke en specifieke normen waaruit een welbepaalde finaliteit kan worden afgeleid. Ter illustratie verwijst de Autoriteit naar de wet van 30 juli 2018 *tot oprichting van lokale integrale veiligheidscellen inzake radicalisme, extremisme en terrorisme* (in samenlezing met het decreet van 21 mei 2021 *houdende de machtiging van de Vlaamse deelnemers aan en de regeling van de modaliteiten van deelname aan de lokale integrale veiligheidscellen inzake radicalisme, extremisme en terrorisme* en het decreet van 8 juni 2023 *houdende organisatie van de deelname van de diensten die behoren tot de bevoegdheden van de Franse Gemeenschap aan de lokale integrale veiligheidscellen inzake radicalisme, extremisme en terrorisme*), alsook het voorstel van decreet *tot wijziging van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp, wat het casusoverleg binnen de integrale jeugdhulp betreft* waarover de Autoriteit zich recent heeft uitgesproken in het advies nr. 47/2024⁷. Onverminderd de in dat advies geformuleerde opmerkingen, benadrukt de Autoriteit dat enkel een dergelijke werkwijze toelaat de rechtmatigheid en proportionaliteit *sensu lato* van het casusoverleg toetsen, en dat enkel een als dusdanig opgestelde norm kan dienen als rechtsgrond voor het casusoverleg in de zin van artikel 458 *ter* Strafwetboek. In deze context immers werd uitdrukkelijk bepaald in welke gevallen een casusoverleg georganiseerd kan worden, hetgeen vervolgens toelaat om enkel ten aanzien van die doeleinden de betrokkenen, de te verwerken categorieën van persoonsgegevens, de verwerkingsverantwoordelijken (de deelnemers) en de maximale bewaartermijnen vast te stellen.
20. De Autoriteit kan niet van de indruk ontdaan worden dat dit ook de intentie van wetgever was. Artikel 458 *ter*, §1, derde lid, Strafwetboek stelt immers expliciet dat de wet, decreet of ordonnantie die voorziet in de mogelijkheid voor casusoverleg ten minste moet bepalen wie aan het overleg kan deelnemen, met welke finaliteit en volgens welke modaliteiten. Enige andere interpretatie – zoals in het onderhavige geval – is onverenigbaar met de uitlegging van het legaliteitsbeginsel overeenkomstig de vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof en de (voorgaande)

---

⁷ Te raadplegen via: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-47-2024.pdf>.

adviesverstrekking van de Raad van State en de Autoriteit. Dit kan ook (indirect) worden afgeleid uit de omzendbrief nr. 04/2018 van het College van Procureurs-Generaal bij de Hoven van Beroep betreffende 'Casusoverleg en beroepsgeheim' waarin met betrekking tot de finaliteit van het casusoverleg wordt gesteld: "*De **ruime noties fysieke en psychische integriteit** worden ook gehanteerd in artikel 458bis Sw. Het zijn vertrouwde begrippen die de toets hebben doorstaan van het Grondwettelijk Hof⁸. Deze termen zijn **voldoende specifiek om toe te laten de finaliteit waarmee het concrete overleg zal worden georganiseerd, verder specifiek te omschrijven in de wet, het decreet, de ordonnantie of de met redenen omklede toestemming van de procureur des Konings.***" De bescherming van de fysieke en psychische integriteit biedt aldus een kader waaruit een specifieke finaliteit dient te worden gedestilleerd, die vervolgens uitdrukkelijk vastgelegd moet worden in een wettelijke norm (of een met redenen omklede toestemming van de procureur des Konings).

21. Bij wijze van algemene richtlijn verdient het aanbeveling om de volgende elementen naar de toekomst toe reeds in acht te nemen. In eerste instantie benadrukt de Autoriteit dat de opsomming van de gegevenscategorieën zoals in het ontwerp te allen tijde vermeden moet worden. In het bijzonder bepalingen in de zin van 'andere gegevens die noodzakelijk zijn (...)', evenals de begrippen 'gedragingen' of 'gedragsgegevens', 'levensstijl' en 'sociale context' zijn dermate vaag (zeker wanneer bovendien geen bijkomende toelichting werd verschaft), dat zij geenszins toelaten na te gaan dat de persoonsgegevens toereikend, terzake dienend en beperkt moeten zijn tot wat noodzakelijk is voor de beoogde doeleinden. Ten tweede, in zover de deelname van de politiediensten aan het casusoverleg wordt voorzien, wijst de Autoriteit op het arrest nr. 52/2021 van het Grondwettelijk Hof, waaruit minstens indirect volgt dat de deelname van de politiediensten slechts mogelijk is in zoverre daarvoor een duidelijke finaliteit en omkadering voorhanden is (in het onderhavige geval de lokale integrale veiligheidscellen inzake radicalisme, extremisme en terrorisme, ofwel LIVC R). Op algemene wijze bepalen dat de politiediensten zonder meer kunnen deelnemen aan elke vorm van casusoverleg is aldus strijdig met artikel 21 en 23 van de Grondwet.
22. Nog inzake de wijze waarop de modaliteiten van (de gegevensverwerking tijdens) het casusoverleg vastgesteld moeten worden, en in het licht van de bevoegdheidsverdelende regels, wijst de Autoriteit op het advies nr. 68.557/3 van de Raad van State van 28 januari 2021⁹, waaruit volgt dat wanneer zowel federale als lokale overheden betrokken kunnen worden in een casusoverleg, bepaalde aspecten van de wijze van deelname aan het casusoverleg en van de verwerking van persoonsgegevens in dat kader het best worden geregeld door het sluiten van een

---

⁸ "Arrest 20/2013 van 28 februari 2013 van het Grondwettelijk Hof; punt B.11.1: het Hof oordeelde inzake artikel 216 bis Sv dat het begrip "aantasting van de lichamelijke integriteit" dat in de bestreden bepaling wordt gebruikt voldoende nauwkeurig en duidelijk is. DOC 54 2259/003, Wetsontwerp houdende vereenvoudiging, harmonisering, informatisering en modernisering van bepalingen van burgerlijk recht en burgerlijk procesrecht alsook van het notariaat, en houdende diverse bepalingen inzake Justitie, p 106."

⁹ Te raadplegen via: <http://www.raadvst-consetat.be/dbx/avis/68557>.

samenwerkingsakkoord tussen alle bij het casusoverleg betrokken overheden, met toepassing van artikel 92*bis* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 *tot hervorming der instellingen*, zodanig dat vermeden wordt dat door de bij het overleg betrokken overheden eenzijdig mogelijk conflicterende regelingen worden uitgevaardigd. In dat verband dient evenwel herinnerd te worden dat een dergelijk samenwerkingsakkoord *an sich* niet kan dienen als rechtsgrond voor de daarin uitgelegde of gepreciseerde verwerkingen van persoonsgegevens.

23. Concluderend is de Autoriteit van oordeel dat het eventueel wel mogelijk is om enkel de technische of organisatorische aspecten te regelen die gemeenschappelijk zijn aan (bijna) alle vormen van het casusoverleg, zoals bijvoorbeeld de organisatie van de verantwoordelijkheid van de deelnemers, de wijze van uitwisseling van gegevens, de concrete werking en de implicaties van de gemeenschappelijke dossieromgeving, de maatregelen inzake veiligheid en vertrouwelijkheid, de eventuele bijzonderheden betreffende de uitoefening van de rechten van de betrokkenen (desgevallend in het licht van een gerechtvaardigde beperking van die rechten overeenkomstig artikel 23 AVG).... Wat daarentegen het in het ontwerp vooropgesteld voornemen betreft om een algemeen geldende rechtsgrond te creëren die zonder enige precisering van de doeleinden van toepassing is op alle denkbare vormen van het casusoverleg, raadt de Autoriteit dit resoluut af, daar zulks, zoals hierboven is aangetoond, geenszins kan worden geacht in overeenstemming te zijn met het materieel legaliteitsbeginsel, en meer concreet met de vereiste nauwkeurigheid en voorzienbaarheid van de regelgeving ten aanzien van de betrokkenen.

**OM DEZE REDENEN,
de Autoriteit,**

is van oordeel dat het ontwerp in haar huidige vorm in strijd is met het materieel legaliteitsbeginsel daar het geenszins toelaat om ten aanzien van een welbepaald verwerkingsdoeleinde na te gaan wie de betrokkenen zijn, welke gegevens verwerkt kunnen worden, wie zal optreden als verwerkingsverantwoordelijke en welke de geldende (maximale) bewaartermijnen zijn.

In secundaire orde is zij van oordeel dat het gebruik van 'catch-all' bepalingen enkel geschikt is voor het regelen van technische en organisatorische aspecten of maatregelen in zoverre zij gemeenschappelijk zijn aan alle vormen van het casusoverleg.

Voor de Autorisatie- en Adviesdienst,
(get.) Cédrine Morlière, Directeur